

आनुमानिकः, त्रि, (अनुमानाय हितः । अनुमान + ठक् । युक्तिसिद्धः । सांख्यमते प्रधानं प्रकृतिः ।)
अनुमानसम्बन्धीयः । अनुमानविषयीभूतः ॥
आनुरक्तिः, स्त्री, (आ + अनु + रन्ज + क्ति ।) अनु-
रागः । (आसक्तिः । अनुरक्तिः ।)
आनुविधित्वा, स्त्री, (आ + अनु + वि + धा + सन्
+ अङ् + टाप् ।) उपकृतेरप्रत्युपकारेच्छा । इति
पुराणम् ॥

आनूपः, पुं, (अनूप + अच् ।) अनूपदेशस्थजन्तु-
मानं । तस्य खक्तिमहिषवराहादि । यथा मांस-
गुणाः । गुह्यत्वं । उष्णत्वं । मधुरत्वं । खिगधत्वं ।
युक्तकारित्वं । वायुनाशित्वम् । इति राजवल्लभः ॥
अनूपदेशजगुणाः । घनत्वं । गुह्यत्वं । पिच्छि-
कत्वं । मधुरत्वं । श्लेष्मजनकत्वं । खिगधत्वं । अग्नि-
नाशित्वं । प्रमेहस्त्रीपदच्छर्दिगलगङ्गादिदोष-
कारित्वम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ अनूपदेशस्थ-
जन्तोर्लक्षणं तन्मांसस्य गुणाश्च ।

“कुलेचराः भ्रवास्त्रापि कोशस्थाः पादिनस्तथा ।
मत्स्या एते समाख्याताः पञ्चधा नूपजातयः ॥
आनूपा मधुराः खिग्धा गुरवो वज्रमईनाः ।
श्लेष्मलाः पिच्छिलास्त्रापि मांसपुष्टिप्रदा भृशं ॥
तथाभिष्यन्दिनस्ते हि प्रायोऽपथ्यतमाः स्मृताः” ॥
इति भावप्रकाशः ॥

(“हृमरश्मरः खङ्को महिषो गवयो गजः ।
न्यङ्गुराहश्चानूपा मृगाः सर्वे बह्वस्तथा” ॥
“गुरुयो मधुरो नातिधान्वा नूपनिषेवणात्” ।
इति चरकः ॥ तथाच हारीतः ॥
“आनूपस्तेषु विज्ञेयाः श्लेष्मना वातकोपनाः” ।
आनूपवर्गस्तु पञ्चविधः । यथा । “कूलचराः भ्रवाः
कोशस्थाः पादिनो मत्स्याश्चेति” इति सुश्रुतः ॥
बज्जजल्युक्ते, त्रि ।)

आन्तर्ग्रन्थं, स्त्री, (अन्तर्ग्रन्थं भावः । अन्तर्ग्रन्थ +
अच् ।) अनिकुरता ॥ (अक्रोथं । अहिंसत्वं । का-
रण्यं । यथा मनुः १ । १०१, २ । ५४, ३ । ११२ ।
“आन्तर्ग्रन्थात् ब्राह्मणस्य सुजते ह्येतेर जनाः” ।
“अर्हणं तत्कुमारीयामान्दग्रन्थं च केवलम्” ॥
“भोजयेत् सह भृत्यैस्त्वान्तर्ग्रन्थं प्रयोजनम्” ॥
आन्तरीक्षं, स्त्री, (आन्तरीक्ष + अच् ।) आन्तरीक्षं ।
गगनं । इति हिरूपकोषः ॥ (यथा महाभारते ।
“उत्पातांस्त्रिविधान् प्रापुर्नारदो भगवान्दधिः ।
दिव्यांश्चैवान्तरीक्षं पाथिवांश्च पितामह” ॥
आन्तरीक्षमववत्तुनि त्रि ॥ (यथा रामायणे ।
“सन्ति तेऽन्तान्तरीक्षेभ्यः पार्थिवेभ्यः पुनः पुनः” ॥)
आन्तिका, स्त्री, (अन्तिक + अच् + टाप् ।) अन्तिका ।
ज्येष्ठा भगिनी ॥ इति हिरूपकोषः ॥

आन्तिकः, त्रि, (अन्त + ठक् ।) अन्ते भवः । अन्त-
सम्बन्धीयः ॥

आन्दोल त् क् दोलने । (अदन्तचुरा०-उभ०-अक०
सेट् ।) इति कविकल्पद्रुमः ॥ आन्दोलत् । इति
दुर्गादासः ॥

आन्दोलनं, स्त्री, (आन्दोल + ल्युट् ।) चलनं ।
कम्पनं ॥ (“किन्वासाभरविन्दसन्दरदृशां जाक्-

चामरान्दोलनादुद्देक्षदुश्चक्रकङ्कभङ्गत्कारः
क्षयं वाक्यताम्” । इति कालिदासः । पुनः पुन-
रभ्यासः । मुञ्जरालोचनम् ।)

आन्दोलितं, त्रि, (आन्दोल + क्त ।) कृतान्दोलनं ।
तत्पर्यायः । चलितं २ कम्पितं ३ धूतं ४ वेक्षितं
५ । इति हेमचन्द्रः ॥

आन्वसिकः, त्रि, (अन्वस् + ठक् ।) पाचकः । रूप-
कारः । इत्यमरः ॥

आन्वयिकः, त्रि, (अन्वय + ठक् ।) प्रशस्तकुलजः ।
सत्कुलोद्भवः । तत्पर्यायः । कौलः २ । इति त्रि-
काण्डशेषः । अन्वयसम्बन्धी ॥ (कुलीनः । दिव्य-
भावरतः । कुलाचारी । साधकः । “और्द्धोत-
सिकः शैवः कौल आन्वयिकः स्मृतः” । इति
त्रिकाण्डशेषः ।)

आन्वीक्षिकी, स्त्री, (श्रवणादनु ईक्षा पर्यालोचना
प्रयोजनमस्याः । अनु + ईक्षा + ठक् + डीप् ।)
तर्कविद्या । न्यायविद्या । इत्यमरः । दुर्गा । यथा,
“आत्मवेदनशीलत्वाद्गन्वीक्षणापराधवा ।

अन्वीक्षां कुर्वते यस्मात्तस्मादानीन्तिकी स्मृता” ॥
इति देवीपुराणे ४५ अध्यायः ॥ (अध्यात्मविद्या,
प्रत्यक्षपरोक्षाभ्यामीक्षितस्य अर्थस्यानु पश्चात्
ईक्ष्यं अन्वीक्षा २ । प्रयोजनं यस्याः सा आन्वी-
क्षिकी अनुमानविद्या न्यायदर्शनवैशेषिका-
दिका । इयं हि त्रयीवार्त्तादिविद्याचतुष्टयान्त-
र्गता आत्मविज्ञानहेतुका धर्म्मार्थसंसाधिका रा-
जभिरवश्यं रक्षणीया सती विद्येति कथ्यते ॥
यथा, कामन्दकीयनीतिसारे ।

“आन्वीक्षिकी त्रयी वार्त्ता दण्डनीतिश्च शास्त्रतो ।
विद्यास्ततश्च एवेता लोकसंस्थितिहेतवः” ॥
“आन्वीक्षिकात्मा विज्ञानं धर्म्मार्थसंसाधिका त्रयीस्थितौ ।
अर्थानर्थौ च वार्त्तायां दण्डनीतौ नयानयौ” ॥
इति ।)

आप ल न नौ कि आपने । (घुरा० पक्षे भादि-
खादि० वा-उभ०-पर०-सक०-सेट् ।) इति कवि-
कल्पद्रुमः ॥ ल आपत् । न आप्नोति कीर्त्ति-
र्ब्रह्माण्डं । नौ आप्ता । कि आपयति आपति ।
स्वराज्यं प्राप्स्यते भवान् । इति गणकृतानित्य-
त्वात् । इति दुर्गादासः ॥ (पालने ।

“खे खेऽन्तरे सर्वमिदमुत्पाद्यापुष्कराचरम्” ।

इति मनुः । (अग्नि) अभिलाषे ।

“गान्धर्त्तमनोभ्यामि स्थानमम्ब ! स्वकर्म्मणा ।

इच्छामि तदहं स्थानं यन्न प्राप पिता मम” ॥

इति विष्णुपुराणम् । (प्रति + अच्) प्रतियहणे ।

“तां प्रवृत्तापुरविलम्बितसुत्तरन्तो
धौताङ्गलभनवनीलपयोजनपत्रैः” । इति ।

प्रिशुपालवधे । (प्र) उपगमने ।

“ते च प्रापुर्दन्तन्तं बुबुधे चादिपूरुषः” ।

इति रघुवंशे १० । ६ । इत्यादि ।)

आपः, पुं, (आप् + घञ् ।) अष्टवसुमध्ये वसुविशेषः ।
इति जटाधरः ॥

आपः [स] स्त्री, (आप् + अच् + ल्युट् ।) जलं । पापं ।
इत्युणादिकोषः ॥

आपकं, त्रि, (आङ् + पच् + क्त ।) ईष्यत्कृत्वा-
यादि । तत्पर्यायः । पौलिः २ अश्वः ३ । इत्य-
मरः ॥ रुटी इति केचित् ॥ (यथा ऋतुसंहारे । ।

“आपकशालिललितानतगात्रयष्टिः

प्राप्ता शरन्नवधूरिव रम्यरूपा” ॥ १ ॥)

आपगा, स्त्री, (आपां समूहः आपं । तस्य समूहे
इत्यण् । तत आपेन जलसमूहेन गच्छति प्रचल-
तीति । आप् + गम् + ड + टाप् ।) नदी ।
इत्यमरः । (यथा रामायणे ।

“आपगाः कृतपुण्यास्ताः पद्मिन्यश्च सरांसि च” ॥

“आपगाश्च महानूपाः सानुमन्तश्च पर्वताः” ॥

तथाच माघे २ । १०० ।

“सम्भूयाम्भोधिमभ्येति महानद्या नगापगा” ॥)

आपणः, पुं, (आङ् + पण् + अच् ।) पण्यविक्रय-
शाला । दोकान इति भाषा । तत्पर्यायः । । नैषद्या
२ विपणिः ३ पण्यवीथिका ४ । इत्यमरः । वतुक्त्वं
हट्टे इत्यने । आपणादिद्वयं हट्टे विपण्यादिद्वयं
हट्टगृहे इति केचित् । इत्यमरटीकायां भरतः ।
(यथा रामायणे ।

“माल्यापणेषु राजन्ते नाद्य पण्यानि वै तथा” ।

तथा महाभारते ।

“मत्स्यमाल्यापणानाश्च ददृशुः श्रियमुत्तमां” ॥)

आपणिकः, पुं, (आङ् + पण् + इकन् । अथवा आ-
पण + ठक् ।) बणिकः । इत्युणादिकोषः ॥ दोकानि
सुदि व्यवसायी इत्यादि भाषा । (पण्यानां क्रयवि-
क्रयादिविषयके, त्रि ॥)

आपतिकः, पुं, (आङ् + पत् + इकन् ।) श्वेनपक्षी ।
वाज इति भाषा । दैवायसे त्रि । इत्युणादिकोषः ॥
आपत्, [ङ] स्त्री, (आङ् + पङ् + क्तिप् ।) विपत् ।
विपत्तिः । इत्यमरः ॥ यथा ।

“आपत्सु मूर्ध्ने युतिमान्यः सम्यक् प्रतिपद्यते
कर्म्मण्यवश्यकार्थ्याणि तमाङ्कः पुरुषं बुधाः” ॥
इति वज्रपुराणम् ॥ ० ॥ किञ्च ।

“आपदि किं शरणीयं शरणीयं चरणयुगलम-
न्वायाः ४ तच्छरणं किं कुर्वते ब्रह्मादीनपि किञ्च-
रान् कुर्वते” ॥ इत्युद्भटः ॥ ० ॥ मनुः ११ । २६-३० ।

“विश्वेभ्यः देवैः साध्यैश्च ब्राह्मणैश्च महर्षिभिः ।

आपत्सु मरणाद्भूतेर्विधेः प्रतिनिधिः कृतः” ॥

“प्रभुः प्रथमकल्पस्य योऽनुकल्पेन वर्त्तते ।

न साम्प्रदायिकं तस्य दुर्म्भेतेर्विद्यते फलम्” ॥

इत्येकादशीतत्त्वम् ॥

“आपत्काले तु विप्रेण भुक्तं श्रुद्रगृहे यदि ।

मनस्तापेन शुद्धोऽनुपदं वा श्रतं जपेत्” ॥

इति प्रायश्चित्ततत्त्वम् ॥ ० ॥

“आपदर्थं धनं रक्षेत् दारान् रक्षेत् धनैरपि ।

आत्मानं सततं रक्षेत् दारैरपि धनैरपि” ॥ इति ।

“जानीयात् प्रेषणे भृत्यान् बान्धवान् व्यवसायिने ।

मित्रश्चापि काले च भार्याश्च विभक्तये” ॥

इति च चाणक्यम् ॥ २६ ॥ २१ ॥

आपत्तिः, स्त्री, (आङ् + पङ् + क्तिन् ।) दोषः ।

इति हेमचन्द्रः ॥ प्रापणं । आपत् । इति मेदिनी ॥

आपत्प्राप्तः, त्रि, (आपदं प्राप्तः । रथा तत्पुरुषः ।)